

NUMMER 9

[NYHEDER](#)
[ANMELDELSER](#)
[INTERVIEWS](#)
[FEATURES](#)
[PODCAST](#)
[BLOGS](#)
[KONTAKT](#)

Ceci n'est pas une biographie

30. juli 2018 af [Christian Aarestrup](#)

0

GUDS HÅND

999999

Forfatter/tegner: Paolo Castaldi

Oversætter: Anders Juel Michelsen

Forlag: Fahrenheit

Form: 176 sider i (få) farver

Vejl. pris: 199

Udgivelsesår: 2018

Udgivelsesland: Danmark

Italiensk tegneseriehyldest til den måske største fodboldspiller nogen sinde, Diego Armando Maradona, nærmer sig blasfemisk helgenkåring.

Under Argentinas utilfredsstillende kampe ved det nys afholdte verdensmesterskab i fodbold fandt kameraerne ofte vej til til en bestemt VIP-lounge. Her huserede en korpulent, latinamerikansk bedstefar omgivet af sit yngre entourage; småblundende, gudspåkaldende, grædende, dansende og efter afgørende, argentinske scoringer jublende og uklædeligt obskønt gestikulerende, opførende en tilsyneladende både bevidst

selviscenesættende og komplet bevidst- og hæmningsløs forestilling i forestillingen: Den aldrende patetiker hedder Diego Armando Maradona, og engang var han stjernen, i bestemt entalsform, på hele verdens fodboldhimmel.

Så stor en af slagsen var Maradona, at da han i 1982 i en alder af 22 år blev købt af FC Barcelona for en dengang rekordsættende sum (der i parentes bemærket udgør under tre procent af årets slutrundes stjerneskud, den 19-årige Kylian Mbappés, anslåede transferfee til Paris Saint-Germain), at han på grund af reglen om højst tre udlændinge på banen for europæiske klubber helt fortrængte Allan Simonsen fra holdet og sendte 1977-vinderen af den Gyldne Bold på en sportslig deroute, der varede resten af den danske fodboldspurs karriere. Den heller ikke høje, men mere robust byggede argentiner mestrede sit hjemlands særlige fodboldspecialitet, gambettaen, den lange, drivende dribbling, uden alle de lige dele publikumsvenlige og overflødige brasilianske finter og futsal-artistier, men til gengæld i et så direkte slalomløb mellem benbrækkertacklinger mod modstanderens mål som muligt, med bolden klæbende til

SØG

Søg

NYESTE KOMMENTARER

- [Jørgen Høgh](#) til [Ivar Gjørup får Pings ærespris 2018](#)
- [Jørgen Høgh](#) til [Pingprisen 2018: glade vindere og gode tabere](#)
- [Kim Helt](#) til [Femi-nichen på tur: Superheltinderne kommer!](#)
- [Johan Krarup](#) til [Femi-nichen på tur: Superheltinderne kommer!](#)
- [Henning Larsen](#) til [Steve Ditko 1927-2018](#)

FIND OS PÅ FACEBOOK

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

2463 Synes godt om

[Synes godt om side](#)
[Del](#)

Vær den første af vennerne, der synes godt om dette

9

Nummer 9 - magasin for tegneserier

for ca. en time siden

Måske er det ikke umagen værd at læse "Guds hånd" for at blive klogere på fodboldlegenden Maradona - men du kan roligt læse Christian Aarestrups glimrende og vidende anmeldelse!

Ceci n'est pas une biographi

SENESTE INDLÆG

støvlerne i trodsig udfordring af fysikkens love, i en grad, der kun er overgået af den endnu mindre landsmand og senere klubfælle Lionel Messi.

Det var dog først et par år senere i den upågtede arbejderklub Napoli, som af til dels uransagelige årsager fik erhvervet sig den gyldne dreng, at Maradona fandt sin rette hylde. I løbet af hans syv år dér vandt Napoli to italienske mesterskaber, de to eneste i klubbens og nogen andre klubber fra det fattige Syditaliens historie; den ene af gangene desuden pokaltuneringen og derudover en UEFA- og en Super-cup: En helt uhørt forvandling fra middelmådighed til verdenselite, hvormed Maradona gjorde en om muligt endnu større forskel for sit klubhold end det landshold, som han i samme periode også fik spillet i to VM-finaler og til et verdensmesterskab. Det er netop denne helt afgørende betydning, han i sin storhedstid kunne have for sit hold, der har givet Maradona en særlig og mere central plads i fodboldhistorien end senere superstjerner, deres muligvis mindst lige så store individuelle kvaliteter til trods.

Guds hånd (der refererer til det ureglementerede mål, Maradona scorede mod England i 1986-slutrunden) er napolitaneren Paolo Castaldi's meget villet poetisk-sværmeriske hyldest til den fodboldspiller, der løftede hans by op til jævnbyrdighed med og aftvungen anerkendelse fra de traditionsrige og også bare rige norditalienske klubber, der som udgangspunkt altid løber med titlerne, såvel som offentlig omtale for andet end kriminalitet, fattigdom, mangelfuld skolegang og endnu mere mangelfuld renovation. Tegneserien er ikke en kronologisk gennemgang af El Diegos liv og karriere, men udvalgte enkeltepisoder; nogle forholdsvis virkelighedsnære, fx en sejr over aristokratklubben over dem alle, Juventus (med en ung Michael Laudrup på holdet), og andre af hel eller delvis metaforisk karakter, fx tegneserieskaberens selv siddende ved sit tegnebord på Napolis stadion den dag, Maradona præsenteres som spiller i klubben. Det er heller ikke en skildring af en person på godt og ondt, men snarere af den følelse af stolthed og betingelsesløs kærlighed, som figuren Maradona kanaliserer for napolitanerne, bedst illustreret ved den lungesyge cementfabriksarbejder, der ser sine overordnede i øjnene med en hidtil ukendt selvsikkerhed mandag morgen, efter at hans Napoli om søndagen har slået et "arbejdsgiverhold", og som kan hænge klubkalenderen, nu med det lille mesterskabsskjold, scudettoen, op ved siden af sin sygeseng på hospitalet, når han er indlagt til respiratorbehandling.

Det er vældig sympatisk; den betydning, Maradona havde for byen og dens indbyggere, kan næsten ikke overvurderes, og deres glæde og taknemmelig er ren og ægte: Den er i denne tegneserie også indfølelse og direkte gudsfrygtigt skildret af Castaldi. Men det er samtidig det helt store problem med værket som drama eller kunst eller hvad man nu skal forstå *Guds hånd* som. Mennesket Diego Armando optræder ikke i tegneserien, kun fodboldguden Maradona. Han holder motiverende taler for sine holdkammerater; han insisterer på at afvikle en velgørenhedskamp trods klubejernes modstand og betaler selv for den nødvendige forsikring hertil, som de ikke vil bekoste; han jonglerer, dribler,

Ceci n'est pas une biographie

30. juli 2018

0

Femi-nichen på tur: Superheltinderne kommer!

19. juli 2018

2

Wow, sagde hunden

18. juli 2018

0

Monsterjulemænd fundede 276% med kampagne på Kickstarter

11. juli 2018

0

Supersnak om Steve Ditko: Den sidste af sølvalderens grafiske giganter

10. juli 2018

1

scorer, inspirerer, kysser babyer og drikker et glas med Gud i skikkelse af en jævn, gammel vinbonde: Og det er ikke bare for meget, selv for en ikke-troende som undertegnende nærmer det sig det blasfemiske; det er også kedsommeligt.

Maradona var en gudsbenået fodboldspiller, men han var ikke et moralsk eller intellektuelt overmenneske. Han kunne lige så lidt som mange andre fodboldspillere håndtere skiftet fra sydamerikansk slum til europæisk patriciervilla. Den katolske tro beskyttede heller ikke ham mod rigdommens og natklubbernes og rusens fristelser. Og hans førstehåndsoplevelse af fattigdom gjorde ikke hans opførsel på og uden for banen mindre hysterisk eller barnagtig. At ekstrapolere et menneskes overlegenhed og sublime kunnen inden for et afgrænset felt som fx en sportsgren til hele dets karakter, betingelsesløst godt og rigtigt og efterstræbelsesværdigt, er en udbredt tilbøjelighed kaldet *glorieeffekten*, men det gør den ikke mindre forkert eller virkelighedsforvrængende, lige som det heller ikke er en undskyldning, at "det jo bare er fodbold". Børn kan få lov at have deres (fodbold)helte i fred indtil en vis alder. Voksne mennesker bør forstå, at også helte er sammensatte mennesker og måske helte på trods af eller endda på grund af en ellers mangelfuld karakter.

Og nej, det var ikke Guds hånd, der slog den bold i mål; det var en mands: Tilfældigvis en mand med mere fodboldtalent end nogen andre, men stadig bare en mand, der var villig til at snyde for at vinde, som så uendelig mange før og efter ham. Castaldi brænder for sagen og har skruet helt op for latino-bohème-charmen med sine løst skitserede, gråmelerede akvareller, men han har i dette tilfælde fuldstændig misforstået, hvad der gør en Maradona eller en Lance Armstrong, Tonya Harding eller O.J. Simpson uden sammenligning i øvrigt, interessante at læse om, lære at kende og forsøge at forstå; det er *ikke* at polere alle pletterne væk og lade den hule mesterskabspokal stå alene tilbage og skinne som et andet stykke katolsk ikonografi. Undertegnede skal ikke afvise, at tegneserien her giver mening for napolitanere og nogle særligt dedikerede fans af El Diego rundt omkring i verden, men vil vove den påstand, at der for langt de fleste andre, herunder også almindeligt fodboldinteresserede, ikke er det helt store at hente.

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

◆ Diego Armando Maradona, Fahrenheit, Paolo Castaldi

DEL PÅ [f](#) [t](#) [@](#) [G+](#) [in](#) [t](#) [✉](#)

Christian Aarestrup

FORRIGE ARTIKEL

**Femi-nichen på tur:
Superheltinderne kommer!**

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

4 kvinder, 3 mænd og 1 god ide. Sideshow zombies30. maj 2018 af [Morten Tjalve](#)

0

30. april 2018 af [Christian Aarestrup](#)

2

SKRIV ET SVAR

Kommentar

Navn

E-mail

Website

Skriv kommentar

NUMMER 9

Nummer 9 er et tegneseriemagasin på nettet for alle med interesse for tegneseriemediet, den niende kunstart, som de siger i Frankrig. På Nummer 9 bringer vi anmeldelser, nyheder og

BLIV EN DEL AF NUMMER 9

Nummer 9 søger altid efter kompetente og engagerede bidragsydere, der vil være med til at skabe Danmarks bedste magasin for tegneserier og grafisk litteratur.

TEGNESERIE-RESURSER

Dansk Tegneserieråd
Danske Tegneserieskabere
Comicwiki
Copenhagen Comics

baggrundsstof, som henvender sig til
såvel nye som garvede tegneserielæsere.

Læs mere her

Art Bubble

Storm P. Museet

The Animation Workshop